

gebühr. — Schmied: Die Berichtigung immunisierter Äußerungen. — Ehrlich: Devaluation und Goldklausel.

Právny obzor, XX., 2. — Ziegler: Hromadenie žalôb podľa osp. v svetle novelárnej úpravy č. 161/1936. — Matura: Rozsah platnosti zákona o přímých daních.

Právo československé, IV., 1. — Wild: Peněžní ústředí československých spořitelén. — Ochrana proti výpovědi některých dlouhodobých pohledávek. — Prodloužení procesní novely k úlevě nejvyššímu soudu. — Scholz: Prodloužení trestní procesní novely. — Rozpouštění politických stran. — Prodloužení platnosti hromadných smluv pracovních.

Revue de droit pénal et de criminologie, XVI., 12. — Tommaso d'Azienco: La réforme pénitentiaire en Italie justifiée par les données de l'expérience. — De Greeff—J. Tuerlinx: Condamnés d'Assises pour affaires de moeurs.

Revue internationale de la théorie du droit, XI., 1. — Herz: Recht und Realdialektik. — Kunz: La doctrine dualiste chez Balladore Palieri. — Mayer: Das Ideologieproblem und die reine Rechtslehre. — Donker Curtius: Ordonnancement financier international public.

Sborník věd právních a státních, XXXVI., 3.—4. — Drachovský: Tvoření národohospodářských pojmů. — Funk: Změny herního práva trestního přímých daní podle zákona z 2. července 1936, č. 226 Sb. z. a n. — Schmidt: Vývoj a kritika některých myšlenek Johna M. Keynesa až k jeho »Obecné teorii«. — K osnově zákona, jímž se mění předpisy o služebním poměru vysokoškolských učitelů.

Slovenski pravnik, LI., 1.—2. — Štampilhar: Pogodbene prepovedi odsvojitve — obremenitve. — Grossmann: Kreditne in kavcijske hipoteke. — Korošec: Nekaj pripomb k osebnemu zakonskemu pravu po načrtu za novi jug. odz.

Soudcovské listy, XVIII., 1. — Nejvyšší správní soud o jazykovém právu cizinců. — Miloš Kříž, s. r.: Vliv úlev podle vládn. nař. č. 250, 251/35 Sb. z. a n. na spory. — Dr. Ot. Bas: K osnově zákona o nejv. správ. soudě. — Dr. Fr. Poláček, s. r.: Otázky porotcům. — Dr. Ervín Riedel: Věcné ručení nemovitostí v oboru přímých daní v zrcadle ministerstva financí. — Dr. Karel Pražák: Jdeme skutečně vpřed? — Václav Cícha: Soudce a politika. — Dr. Vladimír Mikulec: Advokátní praktikanti.

Všehrd, XVIII., 5. — Karpat: Prevádzanie autonomie Podkarpatskej Rusi. — Kojecký: O jazyku mezinárodních smluv. — Kepert: Pochybnosti o československé demokracii.

Z P R Á V N I C K É J E D N O T Y

Přednáška p. JUDra Stanislava Berounského o německém »Reichserbhofgesetz«. Dne 26. listopadu 1936 konala Právnická jednota za předsednictví p. JUDra Joachima schůzi spojenou

s přednáškou p. JUDra Stanislava Berounského o nové úpravě pozemkového vlastnictví v Německu (Reichserbhofgesetz). Stručně shrnuto měla přednáška asi tento obsah:

Nejdůležitějším politickým zákonem agrárním dnešního Německa je známý Reichserbhofgesetz, říšský zákon o dědičném selském statku ze dne 29. září 1933. Hlavní ustanovení tohoto zákona jsou:

Dědičný selský statek musí vyhovovati těmto předpokladům: musí jíti o zemědělskou půdu o výměře, jež se pohybuje v mezích zákonem stanovených: dolní hranice je stanovena pojmem »Ackernahrung« — statek má postačit k obživě rodiny, horní hranice je určena 125 ha. Dědičný selský statek může být vlastnictvím jen jedné osoby, jež sama na něm musí hospodařit. Vlastník dědičného statku selského se jmenuje sedlák (Bauer), vlastník nebo držitel jiného zemědělského majetku se nazývá zemědělec (Landwirt). Sedlákem může býti jen německý státní občan, který je německé nebo kmenově příbuzné krve, t. j. kdo neměl mezi svými předky židovskou nebo barevnou krev; rasová čistota předků se zkoumá ke dni 1. ledna 1800. Sedlák musí býti počestný a musí býti schopný řádně hospodařiti na svém statku. Pokud jde o počestnost, myslí se tu nejen obvyklé pojetí cti občanské, nýbrž hlavně na stavovskou čest sedláka jako příslušníka stavu výživy (Reichsnährstand). Nejsou-li splněny tyto podmínky počestnosti a schopnosti k hospodaření, může přenéstí nápadnický soud na návrh zemského selského vůdce správu a užívání dědičného selského statku trvale nebo dočasně na druhého manžela nebo na osobu, která by byla v případě smrti sedláka dědicem.

Dědičný selský statek přechází nedělený na jednoho nápadníka. Nápadnictví se omezuje na úzký kruh pokrevních příbuzných a mužská linie má vždy přednost. Potomci zůstavitelovi, kteří nedědí dědičný selský statek, mají býti až do plnoletosti na statku přiměřeně živeni, vychováváni, má se jim dostati přiměřeného vzdělání a výbavy; upadnou-li později nezaviněně do nouze, mohou naléztí na statku za přiměřenou pracovní pomoc útočiště (Heimatzuflucht).

Dědičný selský statek nelze zásadně prodati a zatížiti jej. Pro peněžní pohledávky soukromoprávní nemůže být na dědičný selský statek vedena exekuce ani uvalena vnučená správa. Z uvedeného je patrné, že napříště nebude možno poskytovatí sedlákům reální úvěr. Úpravu dosavadních hypotekárních dluhů provádí zákon o oddlužení.

Přednáška byla doplněna úvahami sociologickými a národohospodářskými p. přednášejícího a potvrdila velmi dobrou pověst, která tohoto mladého a vynikajícího národohospodáře předcházela a vzbudila živou pozornost všech přítomných. JUDr. Bílý.